

ikke skal aabne nogen Vej til Præstegerning, der skulde kunne betegnes som almen. Man har ønsket at fastholde, at den teologiske Uddannelse er værdifuld, og at den ikke i nogen Maade maa trues, men kun hvor der er Mænd af den Art, at de kunde tilføre Folkekirken en virkelig Velsignelse, skulde Folkekirken, og i saa Fald med Glæde, aabne sine Porte for dem. Jeg skal indskrænke mig til disse ganske faa Bemærkninger vedrørende Lovforslaget.

Jeg skal dernæst med den højtærede Formands Tilladelse tilføje nogle ganske faa Bemærkninger vedrørende den saakaldte Dr. Kure-Sag. Om denne har der som bekendt været Samraad med Folketinget, og der blev dér givet en Fremstilling af de Forhold, der har ført til Pastor Kures Afsked. Spørgsmaalet er imidlertid ogsaa ønsket berørt her i Salen, men ved Tillægsbevillingslovens anden Behandling var der ikke Lejlighed dertil, fordi jeg under Folketingsmødet var optaget af en Forhandling i det andet høje Ting. Jeg skal derfor her kortelig fremføre følgende vedrørende dette Spørgsmaal.

Under 9. August 1926 indstillede Aalborgs Biskop Ludwigs Pastor Dr. Kure til Afskedigelse. Indstillingen var motiveret ved en udførlig Redegørelse for Sognepræst Kures Virksomhed og Forhold fra hans Ansættelse i Ugilt 1917 indtil 1926. Biskoppen omtalte i denne Redegørelse, at han to Gange, i 1920 og i 1924, havde holdt Visitats i Ugilt. Der forelaa forud for hans første Visitats ikke nogen Klage fra Menighedsraadet, men det var dog kommet Biskoppen for Øre, at Dr. Kure var noget ubehagelig i sin Omtale af sin Menigheds Medlemmer, og man var utilfreds med hans Konfirmationsforberedelse. Biskoppen fandt Dr. Kures Prædiken ved Visitatsen barok og paradoksal og fyldt med tvivlsomme Paastande. Det viste sig, at Dr. Kure baade i sin Prædiken og i sin Katekisation ved den Lejlighed indflettede Angreb paa Tilhørerne for deres Dumhed og Indskrænkethed. Biskoppen beretter dernæst, at Dr. Kures religiøse Udvikling i den følgende Tid gled ind i et uheldigt Spor, idet han sluttede sig til Steiners Lære, medens den positive Kristendom mere og mere forsvandt i hans Læresystem.

Den anden Visitats i 1924 bekræftede ganske Biskoppens Indtryk af Dr. Kures Prædiken; den forekom Biskop Ludwigs at være en ganske ubegribelig Sammenhobning af mærkelige Brudstykker, og da Dr. Kure nogen Tid efter ved et Foredrag i Aalborg, ved hvilket han spiritualiserede

alle Dogmerne, ja, selv Bibelen, bekendte sig som Tilhænger af Sjølevandringens Lære, ansaa Biskoppen, da denne Lære, saaledes som Dr. Kure lærte den, ikke viste sig som en anden Kristendomstype, men som en helt ny Religion, det for umuligt at opretholde Dr. Kure som Præst.

Noget senere udkom saa Dr. Kures saakaldte Domkirkeprædiken, og den foranledigede, at Ugilt Menighedsraad i December 1925 klagede over Dr. Kures Forkyndelse. Da Biskop Ludwigs imidlertid var blevet ret alvorlig syg, forhandlede Stiftsprovst Barsøe med Provsten, Menighedsraadet og Dr. Kure, og ved disse Forhandlinger fremkom fra Menighedsraadet Klage over Dr. Kures Konfirmandforberedelse og over hans Ligtaler, i hvilke han trøstede Menneskene med Reinkarnationen og med den Lære, at alle bliver salige, enten de vil eller ej.

Senere holdt Biskoppen, da han var blevet nogenlunde rask, et Møde i Hjørring i Fjor Sommer, og ved det Møde var baade Menighedsraadet, Dr. Kure og Provsten til Stede. Mødet endte med, at Biskoppen med Menighedsraadets enstemmige Tilslutning erklærede, at han agtede at indstille Dr. Kure til Afsked. Derpaa indsendte Ministeriet Erklæring baade fra Stiftsprovst og fra Provst, og disse Erklæringer gav i Realiteten ganske Biskoppen Tilslutning til hans Synspunkt; og efter at en ny Klage over Dr. Kures Prædiken var indgaaet fra Menighedsraadet, og Biskop Ludwigs paa ny havde indstillet Dr. Kure til Afskedigelse, blev Sagen forelagt Sjællands Biskop.

Biskop Ostfelds Erklæring af December 1926 gik ud paa, at Dr. Kure burde afskediges. Biskop Ostfeld finder det efter alt, hvad der foreligger om Dr. Kures Optræden overfor sine overordnede og paa Prædikestolen, upaakrævet at anstille Undersøgelse om, hvorledes Dr. Kure forholder sig til Kirkens Lære. Biskoppen finder det fornødent, at Dr. Kure fjernes, og det snarest muligt.

Jeg meddelte derefter Dr. Kure, at jeg var sindet at indstille ham til Afskedigelse med Pension, men da Dr. Kure derefter begærede sin Sag undersøgt ved Prosteret, forekom det mig rigtigt, at denne Undersøgelse først foretoges. Jeg gør udtrykkelig det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, at det, der her var Tale om, var en Undersøgelse, ikke en Provsterets-sag med efterfølgende Provsteretsdom. Det kan imidlertid ikke siges, at Provsteretens Undersøgelse har bragt større Klarhed